

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Dar Williams

Saturday 02 Dec 2017

Begin 2006 stond ze als onderdeel van een 'In the round concept' op ons podium. Zonde eigenlijk, deze dame verdient de hele avond voor zichzelf. Helemaal zat van de muziekbiz heeft ze haar laatste album "Emerald" in 2015 in eigen beheer uitgebracht. Natuurlijk bekend van haar samenwerking met Richard Shindell en Lucy Kaplansky onder de noemer "Cry Cry, Cry". Recentelijk actief met Steve Earle in het geven van muziek workshops onder de titel Camp Copperhead. Eindelijk weer terug deze stem rechtstreeks uit de hemel en dan ook nog lyrics die ergens over gaan.

The Return Of A Working Woman In Her Prime.

Het was elf jaar geleden dat Dar ons land en podium bezocht. Ze had er nog wat vage herinneringen aan. In the Woods lag toen nog echt diep in de bossen. Ze vond het zelfs een beetje eng. Maar de warme ontvangst van publiek en de In the Woods crew maakten het al snel goed. De jaren waren overigens voorbijgevlogen, niet voor de fans die vanavond ruimschoots aanwezig waren, maar wel voor Dar. Die niet had stil gezeten al die jaren. Naast het doen van workshops, lezingen en niet te vergeten het schrijven van boeken. Sociaal en maatschappelijk betrokken en daar ook vorm aan geven is iets anders dan het alleen met de mond belijden en dat kost tijd. Ook de zorg voor haar geadopteerde dochter vraagt veel tijd en energie. Daarnaast vertelde ze dat de economische crisis en bijna tegelijkertijd de crisis in muziek business hadden haar en collega's aardig van hun stuk gebracht. Platenmaatschappijen die niets meer voor je konden betekenen, managers die de weg kwijt waren, downloads versus hard copy verkoop. Dit had haar doen besluiten om wel door te gaan, maar te breken met platenmaatschappij en managers. Ook de pers was niet mild geweest, die artiesten moesten niet zo zeuren. 'Ze doen werk wat ze leuk vinden en dan verdienen ze maar wat minder'. Een positief effect was dat artiesten

meer met elkaar zijn gaan samen werken en elkaar steunen. Iets waar ze bij de introductie van de song 'Family', nog eens aan refereerde door haar muziekvrienden als familie te beschouwen. "Niet allemaal natuurlijk", zei ze. Typerend voor deze dame, klein van stuk mooie en hoopvolle songs, maar een gezond stuk ironie ontbreekt bij haar niet. Door het leven gepokt en gemazeld. Zo vertelde hoe ze een bevriend echtpaar door een relatiecrisis had geholpen en zich goed had voorgehouden om te luisteren als een therapeut en zichzelf betrapte op steeds weer haar eigen mening op te dringen. Desondanks was het echtpaar bij elkaar gebleven. Een succes, en zo kon ze dacht ze ook wel andere stellen in dezelfde omstandigheden van advies dienen. Niet echt dus, om vervolgens haar intro te eindigen, door te vermelden dat ze zelf in een echtscheiding ligt. Deze gezonde zelfkritiek en daarmee kwetsbare opstelling zagen we vaak deze avond. Vaak gelardeerd met humor. Ze schrijft een song speciaal om haar toenmalige manager te verleiden, ze voegt een strofe over treinrails toe, omdat ze weet dat hij een enorme treinfliefhebber is. Ze weet nu erg veel van treinen en treinreizen en by the way het heeft ook het beoogde effect gehad, voegt ze grijnzend toe. Haar interesse voor het maatschappelijke en in het bijzonder diverse religies resulteert in de mooie beschouwing; "Christian and Pagans". Door over haar jeugd te vertellen ter intro van de song; "The Babysitter's Here", neemt ze je mee in een tijdmachine. De vrije opvattingen van haar ouders en het daar door inzetten van een hippie oppas is niet alleen hilarisch maar ook een scherpe analyse van die tijd. Ze is er niet slechter van geworden. Zo'n bespiegeling zet veel ideeën over opvoeding weer eens in een ander perspectief. Observaties over toeren met muzikanten met een te dikke lever als gevolg van middelengebruik, die toch ook haar weer het een en ander hebben geleerd, dromen over vliegen helemaal alleen in een vliegtuig op weg zijn naar je bestemming. Of ons laten weten dat alle vooroordelen over de platte saai en met domme bewoners gevulde staat Iowa helemaal niet kloppen.

Het is niet makkelijk voor iemand met een kritische, hoopvolle en soms dromerige geest om te overleven in de huidige US, liet ze ons nog weten. Ze heeft het druk en heeft het naar haar zin, maar realiseerde zich dat elf jaar te lang was geweest. Getuige bezoekers uit Frankrijk, Duitsland en alle hoeken van ons land. Zonder toegift kwam ze niet weg. Bijkomend van de reacties en een na sluimerende jetlag moest ze uit haar kleedkamer worden gehaald voor de rij wachtende fans bij de merchandise tafel. Nog een concert morgenmiddag, net een beetje gewend aan het Nederlandse tijdschema en dan vliegt ze maandag ochtend vroeg weer terug naar een ander tijdschema. Het is zwaar, maar elf jaar? Dat kun je niet maken!

1.Fishing In The Morning

2.Emerald

3.Christians And Pagans

4.The Babysitter's Here

5.Something To Get Through

6.The One You Know

7.The Ocean

8.Empty Plane

1.You're Aging Well

2.As Cool As I am

3.Family [Pierce Pettis]

4.Mercy Of The Fallen

5.New York Is A Harbor

6.Iowa

7.Buzzer

8.When I Was A Boy

9.February

All tracks by Dar Williams except where noted

Dar Williams |vocals, acoustic guitar

www.darwilliams.com